

Publicerad 2021-09-04 10:11 av Mats Kitok-Lundmark

2021.09.04 lördag. När hösten tar tillbaka natten i landet går tanken till början på nåt man inte tänkt på.

Nykter efter dödens natt

Andningen går tung över bron.
Bort! Ja, långt bort från tankarna
över viaduktens längtan,
där de stora fiskarna går.

Alla förväntningar harklar
och ser oskyldiga ut, utforskande lättjan.

Det svarta djupa mörker
kommen ur jordens krökning,
känner inte mitt altare av ljus,
fred, frihet och kärlek.

Fallen intill roten av sorgebarnens gråt och klagan
står sockenstugan mitt i natten.
Vid saktmodets besinningslösa lek
går våra viljor fram till kyrkporten.

Vi lutar våra pannor mot ekträets ådring.
Suckande längtansfullt efter kamrater.
Med den grå doften av morgonens gryning
efter dödens natt, förblir endast den evige.

Hos hjärtat av min levnad
står en tennsoldat för alltid dömd
att tänka mina tankar
och kärleksfullt tömma gevären på patroner.

Kyrktrappan blänker av morgonens dagg
där blodet pulserat genom kroppen
av bröllopsbukettens eleganta fägring
och stundens allvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Kitok-Lundmark med Poeter.se id #9445 innehar upphovsrätten